

Sygn. akt VII U 2364/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący Sędzia S.O. Małgorzata Kowalska

Protokolant sekretarz sądowy Anna Łempicka

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2015 roku w Lublinie

sprawy E. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania E. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 22 września 2014 roku znak: (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala E. K. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od dnia 01 października 2014 roku do dnia 30 września 2017 roku.

Sygn. akt VII U 2364/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 22 września 2014r. przyznał E. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazano, iż Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 5 września 2014r. nie uznała ubezpieczonej za całkowicie niezdolnej do pracy i samodzielnej egzystencji.

Odwołanie od powyższej decyzji w dniu 31 października 2014r. złożyła E. K., wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie na jej rzecz prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy (k. 2-7 akt sądowych).

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji (k. 3 as).

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

E. K. urodzona (...), od 13 sierpnia 2009 r. do dnia 30 września 2014 r. była uprawniona do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji, od dnia 1 października 2014 roku przyznano prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Wnioskiem z dnia 25 sierpnia 2014r. skarżąca zwróciła się do organu rentowego o ponowne ustalenie prawa do renty na dalszy okres. Po przebadaniu przez Lekarza Orzecznika ZUS dniu 05.09.2014 r. została uznana za częściowo niezdolną do pracy. Wnioskodawczyni złożyła sprzeciw od tego orzeczenia. Po rozpoznaniu sprzeciwu w

dniu 05.09.2014 r. Komisja Lekarska uznała wnioskodawczynię za częściowo niezdolną do pracy. Na tej podstawie wydano zaskarżoną decyzję w dniu 22.09.2014 r.

Ustalenie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy wymagało posiadania wiadomości specjalnych, zatem Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: nefrologa, kardiologa, endokrynologa, dermatologa i ginekologa.

E. K. cierpi na przewlekle nadciśnienie tętnicze II WHO, terminalną niewydolność nerek w okresie dializoterapii przewlekłej, mięśniak macicy, wtórną nadczynność przytarczyc i łuszczycę.

W ocenie biegłych sądowych jedynie schorzenia nerek w obecnym stopniu ich nasilenia powodują u wnioskodawczyni nadal całkowitą niezdolność do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, pozostałe schorzenia nie powodują niezdolności do pracy. Biegli nie wskazali również na okoliczności świadczące o niezdolności do samodzielnej egzystencji skarżącej. Ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy na okres trzech lat (opinie biegłych – k.18-20, 30-32, as).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu powołane dowody z dokumentów. Jeżeli chodzi o dokumentację zgromadzoną w aktach ubezpieczeniowych to nie stanowiła ona przedmiotu zastrzeżeń stron, zatem Sąd uznał ją za wiarygodną i przyjął za podstawę ustalonego stanu faktycznego.

Strony nie złożyły zastrzeżeń do treści opinii.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zmianami) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieconemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 i 7 ustawy albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z uwagi na fakt, że skarżąca była uprawniona do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy do dnia 30 września 2014r., fakt posiadania przez nią wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, o którym mowa w art. 57 ustawy nie był sporny w niniejszej sprawie. W toku postępowania ustalono również, iż wnioskodawczyni jest nadal na okres trzech lat osobą całkowicie niezdolną do pracy. Od 1 października 2014 r. wypłacano rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Wobec ustalenia, że ubezpieczona jest nadal całkowicie niezdolna do pracy, prawo do świadczenia należało przyznać od 1 października 2014 roku do dnia 30 września 2017 roku.

Z powyższych względów, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §2 kpc, Sąd orzekł jak w sentencji.